

RESSÒ DE LA PARAULA

El llindar del naixement

La imatge més adient per representar el llindar de Nadal és la de dues dones embarassades exultants d'alegria. Amb més motiu si es tracta d'Elisabet, mare de sant Joan Baptista i Maria, la Mare de Jesús.

Aquesta escena, tantes vegades pintada i representada, és un autèntic esclat de vida. Hi veiem la humanitat fecunda. I, per què no dir-ho?, la humanitat més poderosa i digna. Cansats de veure trets d'humanitat decrepita i estèril, encara que amb aparença de progrés, la nostra vista es complau en la bellesa de l'abraçada d'aquestes dues dones. I veiem clar que la humanitat no progressa per la productivitat d'objectes i tècniques cada vegada més eficaces i complexes, sinó pel fet d'engendrar i donar a llum fills, fruit d'un veritable amor.

Creiem que progressem en la mesura en què «empoderem» les persones, els col·lectius o les classes socials. Però, què o qui ha donat poder a aquestes dues dones? Només l'obediència humil i confiada. «Sóc aquí per fer la teva voluntat», digué Maria; «el que has cregut es complirà», li va dir Isabel. «Ha mirat la humilitat de la seva serventa... Derroca els poderosos del sol i enalteix els humils», respongué cantant Maria.

L'alegria és més gran quan es comparteix. Si entre nosaltres els moments d'alegria semblen desgastar-se, com qui consumeix aliments en el seu propi benefici i plaer, ara tornem a creure en l'alegria que perdura i es comparteix. Isabel i Maria

Fresc de la visitació, a la Catedral de Sant Llorenç

viuen la comunió en el goig. Ressonen en elles les paraules de Jesús predicant des de la Muntanya: «Benaurets els pobres en l'esperit, els que sofreixen, els pacífics, els qui tenen fam...». Isabel sentirà en el seu propi si l'alegria i la compartirà amb Maria: «Feliç tu que has cregut»... «S'alegra el meu esperit», cantarà Maria.

Aquesta alegria és nova. Forma part del que anomenem «Bona Notícia». Quin canvi l'ha feta pos-

sible? La novetat i el canvi han arribat a ser entre nosaltres paraules talismà.

El secret profund d'aquesta escena feliç d'Isabel i Maria és justament el canvi: són a punt de traspasar el llindar de la història. No es tracta de qualsevol canvi, sinó aquell pas definitiu de la promesa al seu acompliment, del signe a la realitat, d'allò antic al que és nou, de l'ombra a la llum, de la nit a l'aurora, de la llei a la gràcia, de l'esclavitud a la llibertat.

I sabem que això sols ho pot entendre aquell que coneix la manera com Déu ha volgut salvar la humanitat. Ell va disposar salvar la humanitat comptant amb nosaltres i des de la nostra història. Per això la va disposar i va ordenar fins a l'Encarnació del Verb i la seva segona vinguda al final dels temps.

Per aquest motiu, si s'ignora això, ningú no podrà viure el Nadal amb tota la seva riquesa. El Nadal és una festa profundament arrelada i estesa arreu del món. Però, qui s'alegrarà en veure la humanitat fecunda, el goig compartit en comunió de fe i d'amor? Qui travessarà el llindar del veritable canvi i l'autèntica novetat?

Voldríem veure'ns inserits, inclosos en la mateixa abraçada entre Elisabet i Maria. Aquesta abraçada que desencadena al seu voltant la nova esperança, el nou amor, el de la humanitat nova, que va néixer amb Jesús.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Demà passat, Nadal!

El temps d'Advent és a les acaballes. Les finestres del seu calendari són quasi totes obertes. Ja hem encès el quart ciri de la corona. «Ells es van espantar molt. Però l'àngel els digué: No tingueu por. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor» (Lc 1,9-11). Demà, a l'església, celebrarem la Missa del Gall amb la comunitat dels creients. Demà passat ens aplegarem al voltant de la taula de Nadal. Serà una trobada de família. Procurarem ser-hi tots. Trobarem a faltar els familiars traspassats, els que són malalts a l'hospital, els qui han perdut la llibertat, els qui no hi poden ser perquè treballen... Tindrem un record per a ells i ens acompanyaran en el pensament i en el cor. En algunes cases, abans de di-

nar cantaran unes nadales davant el pessebre. Els infants recitaran i els grans escoltaran amb satisfacció les dècimes apreses per a aquest dia i per a aquest àpat. Els més petits faran preguntes davant tantes novetats. També per a alguns serà una bona possibilitat de reconciliació familiar i de deixar enrere malentesos i friccions. És Nadal!

Fora de casa també és Nadal, però per a algunes persones no és fàcil celebrar-ho. Els que estan sols per múltiples raons, els qui viuen al carrer, els qui no guanyen prou, no ja per celebrar festivament el Nadal, sinó per viure dignament cada dia, els qui no tenen feina o l'han perduda fa poc, els immigrants acabats d'arribar o els que no troben acolliment... Jesús també va venir al món per ells, especialment per ells. Les circumstàncies de

la seva vinguda, fa dos mil anys, l'identifiquen amb molts d'ells.

Celebrem Nadal, fem-ho en família. No oblidem, però, les persones que necessiten de les nostres accions solidàries, veritables actes d'amor: un donatiu a alguna institució que els ajudi, aportar aliments a les campanyes de recollida que es repeteixen durant l'any, acollir alguna persona en les situacions descrites al nostre dinar familiar... Nadal és una festa que ens entra molt endins i fa sortir de nosaltres bondat, generositat i esperança. Celebrem que Jesús és nat per ensenyar-nos la joia de servir i estimar els altres. «I de sobte s'uní a l'àngel un estol dels exèrcits celestials que lloava Déu cantant: Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que ell estima» (Lc 2,1-14).

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

El umbral del nacimiento

La imagen más apropiada para representar el umbral de la Navidad es la de dos mujeres embarazadas exultantes de alegría. Con mayor razón si se trata de Isabel, madre de san Juan Bautista y María, la Madre de Jesús.

Esta escena, tantas veces pintada y representada, es una auténtica explosión de vida. En ella vemos la humanidad más poderosa y digna. Cansados de ver rasgos de humanidad decrepita y estéril, aun con apariencia de progreso, nuestra vista se complace en la belleza del abrazo de estas dos mujeres. Y vemos claro que la humanidad no progresa por la productividad de objetos y técnicas cada vez más eficaces y complejas, sino por el hecho de engendrar y dar a luz hijos, fruto de un verdadero amor.

Creemos que progresamos en la medida en que «empoderamos» a las personas, los colectivos o las clases sociales. Pero, ¿qué o quién ha dado poder a estas dos mujeres? Nada menos que la obediencia humilde y confiada. «Aquí estoy para hacer tu voluntad», dijo María; «lo que has creído se cumplirá», le dijo Isabel. «Se ha fijado en la humildad de su sierva... Derriba del trono a los poderosos y enaltece a los humildes», cantó María.

La alegría es mayor cuando se comparte. Si entre nosotros los momentos de alegría parecen desgastarse, como quien consume alimentos en su propio beneficio y placer, ahora volvemos a creer en la alegría que perdura y se comparte. Isabel y María viven la comunión en el gozo. Resuenan en ellas las palabras de Jesús predicando desde la Montaña: «Bienaventurados los pobres en el espíritu, los que sufren, los pacíficos, los hambrientos...». Isabel sentirá en su propio seno la alegría y la compartirá con María: «Bienaventurada por que has creído»... «Se alegra mi espíritu», cantará María.

Esta alegría es nueva. Forma parte de lo que llamamos «Buena Noticia». ¿Qué cambio la ha hecho posible? La novedad y el cambio han llegado a ser entre nosotros palabras talismán.

El secreto profundo de esta escena feliz de Isabel y María es justamente el cambio: están a punto de traspasar el umbral de la historia. No se trata de cualquier cambio, sino aquel paso definitivo de la promesa a su cumplimiento, del signo a la realidad, de lo antiguo a lo nuevo, de la sombra a la luz, de la noche a la aurora, de la ley a la gracia, de la esclavitud a la libertad.

Y sabemos que esto no lo puede entender, sino aquél que conoce la manera como Dios ha querido salvar a la humanidad. Él dispuso salvar a la humanidad contando con nosotros y desde nuestra historia. Por eso la dispuso y ordenó hasta la Encarnación del Verbo y su segunda venida al final de los tiempos.

De ahí que si se ignora esto, nadie podrá vivir la Navidad con toda su riqueza. La Navidad es una fiesta profundamente arraigada y extendida por todo el mundo. Pero ¿quién se alegrará al ver la humanidad fecunda, el gozo compartido en comunión de fe y de amor? ¿quién atravesará el umbral del verdadero cambio y la auténtica novedad?

Quisiéramos vernos insertos, incluidos en el mismo abrazo entre Isabel y María. Ese abrazo que desencadena a su alrededor la nueva esperanza, el nuevo amor, el de la humanidad nueva, que nació con Jesús.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Traspàs de Mn. Albert Ruiz Elias

Mn. Albert Ruiz Elias, prevere de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat i rector de les parròquies de Sant Pau d'Ordal, Sant Pere de Lavern (Subirats) i Sant Pere d'Avinyó, de Cantallops (Avinyonet del Penedès) va arribar a la Casa del Pare el 10 de desembre de 2018, a l'edat de 74 anys, confortat amb els sagraments de l'Església. Les exèquies, presidides pel bisbe Agustí Cortés, van tenir lloc el 12 de desembre, a les 16.30 h, a la parròquia de Sant Pau d'Ordal.

Mn. Albert havia nascut a la localitat del Masnou (Barcelona), el dia 31 d'agost de l'any 1944. Amb 16 anys va ingressar al Seminari Conciliar de Barcelona i als 24 anys, el 14 de juny de 1969, va rebre l'ordenació presbiteral a l'església parroquial de la Mare de Déu de Montserrat, de Barcelona.

Va ser nomenat vicari de les parròquies de la Mare de Déu de Montserrat i Santa Isabel d'Aragó, a Barcelona, fins al mes de setembre de l'any 1978, en què va ser nomenat rector de la parròquia de Sant Vicenç, de Castellbisbal. El 19 de setembre de 1985 va ser nomenat rector de la parròquia de Sant Miquel, de Molins de Rei fins a l'any 1990, passant després a exercir el seu servei com a rector en

la parròquia Sant Joan Baptista, de Sant Joan Despí, fins al 2007. Amb la creació de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, el 15 de juny de 2004, hi va quedar incardinat. L'any 2007 va ser nomenat rector de les parròquies de Sant Pau d'Ordal i Sant Pere, de Lavern (Subirats), incloent Can Cartró i Ca l'Avi i, posteriorment el

2013, rector de la parròquia de Sant Pere d'Avinyó de Cantallops (Avinyonet del Penedès), on ha exercit el seu ministeri fins ara.

Durant la seva estada a Castellbisbal s'animà a descobrir els aspectes encara amagats de la història parroquial. Empès per aquesta inquietud l'any 1998 es publica el llibre *Notes històriques de la parròquia de Castellbisbal*, guardonat amb el premi Mn. Josep Sanabre per a estudis d'història eclesiàstica de Catalunya. Aquest és només un exemple de la seva activitat editorial.

Des de l'any 2006 fins al 2016 fou l'encarregat de l'Arxiu Històric Diocesà de Sant Feliu de Llobregat. Fruit de la seva tasca com a arxiver ha estat el trasllat dels fons documentals històrics d'algunes parròquies a l'Arxiu Històric Diocesà.

Units en la pregària, encomanem-lo a la misericòrdia de Déu.

Grup estable sobre la vocació sacerdotal a la diòcesi

Formant part de la Delegació de Pastoral Vocacional, s'ha generat aquest nou grup estable de preveres per a la reflexió sobre la pastoral vocacional a la Diòcesi, amb aquests objectius principals: aprofundir la vocació al ministeri sacerdotal, assessorar la Delegació de Pastoral Vocacional i establir un punt de connexió amb els arxipres-

tats, per traslladar capil·larment les propostes de la delegació.

L'inici del treball d'aquest grup va tenir lloc el 29 de novembre, al final del mes de la Cadena de Pregària per les Vocacions, amb una sessió que va incloure moments de pregària, de reflexió i de treball. En fan part, a més del bisbe Agustí i el delegat de Pastoral vocacional, altres deu preveres i tenen com a referència del seu treball tres elements:

- La recepció del Sínode de Bisbes sobre els joves, la fe i el discerniment vocacional.
- La nova *Ratio Fundamental Institutionis Sacerdotalis: El do de la vocació presbiteral*.
- El Pla pastoral, en aquesta etapa de novetat i continuïtat, on un dels set objectius proposats se centra en la vocació cristiana.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

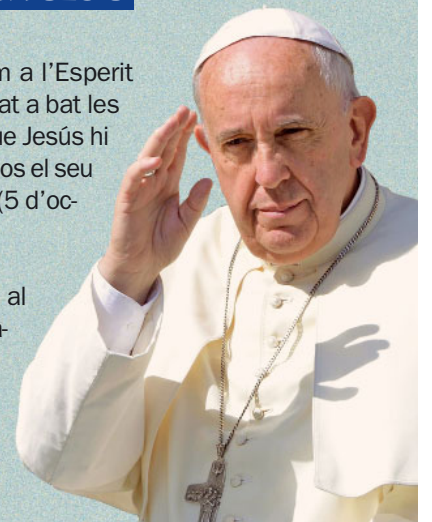

@Pontifex: «La presència de l'Àngel de la guarda a la nostra vida no és només per a ajudar-nos en el camí, sinó també per mostrar-nos cap a on hem d'anar» (2 d'octubre).

@Pontifex: «En un moment clau de la seva joventut, sant Francesc d'Assís llegí l'Evangeli. També avui en dia l'Evangeli et fa conèixer Jesús viu, et parla al cor i et canvia la vida» (5 d'octubre).

@Pontifex: «Demanem a l'Esperit Sant que ens obri de bat a bat les portes del cor per tal que Jesús hi pugui entrar per portar-nos el seu missatge de salvació» (5 d'octubre).

@Pontifex: «Demanem al Senyor els dons del diàleg i de la paciència, de la proximitat i de l'acolliment que estima, perdona i no condemna» (7 d'octubre).

Vetlla de la Immaculada a la Mercè

Joves cristians de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa van omplir la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè, responnent a la convocatòria de les tres delegacions de Jovenutut per pregar, amb els seus bisbes, a la Mare de Déu la nit abans de la festa de la Immaculada Concepció. Música, reflexions, silenci, testimonis... per demanar-li a Maria una guia en les problemàtiques personals i actuals, i alhora per escoltar amb atenció el que ella els demanava a cadascú d'ells.

La vetlla tenia com a lema la resposta de Maria: «Faci's en mi segons la vostra paraula» i el bisbe Agustí, en les seves paraules als joves, ho adaptava dient: «La teva voluntat també és que lluiti, que el meu compromís sigui actiu a la vida, que no permeti que els meus braços decaiguin.»

Bon Nadal 2018!

«**H**a vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut... els ha concedit de ser fills de Déu.» (Jn 1,11-12)

Al seu voltant hi aparegué
llar, família, germanor,
poble, Església.
Mare i Pare, pastors amics, àngels,
mags, i una naturalesa resplendent,
que cantava a tota veu:
Glòria a Déu, pau als homes!
Us desitgem de cor que canteu aquest
mateix càntic.

Bon i Sant Nadal

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Ritus d'iniciació al catecumenat

El diumenge 2 de desembre a les 18 h, a la capella de la Casa de l'Església, el bisbe Agustí va admetre al catecumenat tres candidats adults de les parròquies de Sant Climent, de Sant Climent de Llobregat, i de Sant Joan Baptista, de Sant Joan Despí i també una candidata del Santuari de Montserrat. Aquella tarda va començar amb una catequesi formativa sobre la fe i a continuació, el bisbe Agustí, després de la signació al front i la litúrgia de la Paraula, els hi va donar els evangelis perquè els acompanyin en el seu procés catecumenal.

Joia a Gavà per les agustines beatificades

El 8 de desembre va ser un dia molt especial per a tota la comunitat educativa del col·legi Immaculada Concepció de Gavà i en especial per a les Agustines Missioneres. A més de la festa patronal de l'escola, aquell dia, a Oran (Algèria) dues germanes agustines, Esther Paniagua i Caridad Álvarez, van ser beatificades. Per aquest motiu, es va celebrar una eucaristia d'acció de gràcies a la parròquia de St. Pere de Gavà, presidida pel bisbe Agustí i concelebrada pels sacerdots de Gavà i Begues.

Sor Juliana Alonso, titular del col·legi Immaculada de Gavà, destaca la valentia i compromís de les dues monges ja que estaven amenaçades en aquells anys 90 al país magrebí, i malgrat les recomanacions per marxar, van decidir seguir endavant amb la seva tasca en hospitals, guarderies i centres de promoció de la dona. De l'Esther es recorda el seu caràcter alegre i de la Cari, que va estar vivint a Gavà i desenvolupant diferents tasques al col·legi.

AGENDA

► **Celebracions a la catedral.** Avui, a les 19 h, el bisbe Agustí presidirà l'eucaristia del 4t diumenge d'Advent a la Catedral de Sant Llorenç. La Missa de la Nit de Nadal la presidirà també ell, el 24 de desembre a les 23 h.

► **50è aniversari de la parròquia Sant Josep Obrer, de Sant Boi.** Per celebrar aquestes noces d'or parroquials s'ha inaugurat avui una exposició commemorativa i el proper diumenge, 30 de desembre, a les 13 h, el bisbe Agustí presidirà la solemne eucaristia d'acció de gràcies, amb l'assistència de sacerdots, religiosos i laics que han treballat en aquesta parròquia al llarg del temps.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2S 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg. princesa.

25. □ Dimarts [Nit: Is 9,2-4.6-7 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / Sl 97 / He 1,1-6 / Jo 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judea. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, mr. (s. IV); santa Eugènia, vg. i mr.

26. ■ Dimecres [Fets 6,8-10 / Sl 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i protomàrtir (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Dijous [1Jo 1,1-4 / Sl 96 / Jo 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident a Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

28. ■ Divendres [1Jo 1,5-2,2 / Sl 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia; santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

29. □ Dissabte [1Jo 2,3-11 / Sl 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr.; sant David (s. XI-X aC), rei de Judà i d'Israel i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

30. □ Diumenge vinent, la Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep (lit. hores: 1a setm.) [Sir 3,3-7.14-17a / Sl 127 / Col 3,12-21 / Mt 2,13-15. 19-23 (o bé: 1S 1,20-22.24-28) / Sl 83 / 1Jo 3,1-2.21-24 / Lc 2,41-52]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

Diumenge IV d'Advent (C)

COMENTARI

Neix el qui és la nostra pau

Som ja a les portes del Nadal. Per això les lectures ens presenten la immediatesa del naixement del Salvador. Ho diu el profeta Miquees ja al segle vuitè: *Tu, Betlem Efrata, petita per a figurar entre les famílies de Judà: de tu sortirà el qui ha de regir Israel.* Betlem és on va néixer David i on naixerà el Messies, Jesús. La seva missió: *Ell es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu.* I com a resultat: *Viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.* Podem dir que el nom de qui naixerà a Betlem és Pau (en majúscula). Ens resultarà més comprensible si entenem que pau, en sentit bíblic, inclou la prosperitat material i espiritual, és a dir, la felicitat plena.

La proximitat del naixement del Senyor la podem llegir en l'escena evangèlica. Maria gràvida del Salvador del món va a visitar la seva cosina que descobreix en ella a la Mare del Salvador: *Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. ¿Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me?* Elisabet no en tenia cap coneixement de qui portava Maria en el seu si sinó que *plena de l'Esperit Sant cridà amb totes les seves forces.* És Déu mateix qui li ha revelat que el fill de Maria és el Senyor, el Salvador.

La segona lectura ens permet aprofundir en el sentit del naixement a Betlem *del qui ha de regir Israel*, del fill de Maria. *Crist deia a Déu quan entrà al món: No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.* El qui naixerà de Maria ve a fer la voluntat del Pare, no a multiplicar altre cop sacrificis i holocausts. El sacrifici agradable a Déu serà fer sempre la voluntat del Senyor. Per això neix Jesús a Betlem. Aquest és el sentit profund del Nadal: que aprenguem, com aquell infant, a fer sempre la voluntat del Pare. Celebrar el Nadal vol dir imitar sempre l'actitud del Fill de Maria.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Miquees

(Mi 5,1-4a)

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel.» Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

▶ Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos la vida / perquè invoquem el vostre nom.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 10,5-10)

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.» Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els voleu ni els exigiu», encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat.» Adoneu-vos com suprimeix tot el que deia abans i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 1,39-45)

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà; entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Felicitat tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.»

▶ Lectura de la profecia de Miqueas

(Miq 5,1-4a)

Esto dice el Señor: «Y tú, Belén Efratá, pequeña entre los clanes de Judá, de ti voy a sacar al que ha de gobernar Israel; sus orígenes son de antaño, de tiempos inmemoriales. Por eso, los entregará hasta que dé a luz la que debe dar a luz, el resto de sus hermanos volverá junto con los hijos de Israel. Se mantendrá firme, pastoreará con la fuerza del Señor, con el dominio del nombre del Señor, su Dios; se instalarán, ya que el Señor se hará grande hasta el confín de la tierra. Él mismo será la paz.»

▶ Salmo responsorial (79)

R. *Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha; / tú que te sientas sobre querubines, resplandece; / despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios del universo, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 10,5-10)

Hermanos: Al entrar Cristo en el mundo dice: «Tú no quisiste sacrificios ni ofrendas, pero me formaste un cuerpo; no aceptaste holocaustos ni víctimas expiatorias. Entonces yo dije: He aquí que vengo —pues así está escrito en el comienzo del libro acerca de mí— para hacer, ¡oh Dios!, tu voluntad». Primero dice: «Tú no quisiste sacrificios ni ofrendas, ni holocaustos, ni víctimas expiatorias», que se ofrecen según la ley. Después añade: «He aquí que vengo para hacer tu voluntad». Niega lo primero, para afirmar lo segundo. Y conforme a esa voluntad todos quedamos santificados por la oblación del cuerpo de Jesucristo, hecha una vez para siempre.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,39-45)

En aquellos días, María se levantó y se puso en camino de prisa hacia la montaña, a una ciudad de Judá; entró en casa de Zacarías y saludó a Isabel. Aconteció que, en cuanto Isabel oyó el saludo de María, saltó la criatura en su vientre. Se llenó Isabel de Espíritu Santo y, levantando la voz, exclamó: «¡Bendita tú entre las mujeres, y bendito el fruto de tu vientre! ¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor? Pues, en cuanto tu saludo llegó a mis oídos, la criatura saltó de alegría en mi vientre. Bienaventurada la que ha creído, porque lo que le ha dicho el Señor se cumplirá.»